

בְּהַבְּנוֹתֵינוּ

עלון חודשי לבני תורה הספרדים ההולכים לאורו הגדול של מוהר"ן מברסלב זיע"א

גליון ד' • תמוז תשפ"ד

הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א מרבני ארגון 'אגדלך'
מח"ס 'הפנישה' (בנושא התבודדות)
וסדרת הספרים 'מטעמים' על התורה והמועדים

דיבורי דעת ולב מעמקי מעיינותיו הנפלאים של הנחל נובע

לב העולם

על מה אבדה הארץ

תשמע, הרי לשמור מאה אחוז זה הרי לא מציאותי, אז מה טעם יש במעט שאתה שומר? תשחרר את העיניים ושלוש על ישראל...

"על עזבם את תורתו". הם עזבו לגמרי, כי הם רצו בהתחלה את הכול, וכאשר ראו שזה לא הולך - עזבו לגמרי. "יאיוש" במילה אחת. הם ירדו ועזבו את זירת ההתגוששות. וכאן בדיוק הוכרעה המערכה.

הדבר השני הוא: "ולא שמעו בקולי". כאשר האדם נכשל בחטא, הוא מקבל מדי פעם מסרים מן השמים, הוא מרגיש מדי פעם התעוררות לשוב חזרה, אבל מרוב שהוא מאוכזב מהפעמים שניסה להתחזק ושוב נפל, הוא לוקח את ההתעוררות הזאת וזרק אותה מהחלון...

"בשביל חקירה כזאת לא היה פונה השם יתברך לנביאים, את העניין הזה אפשר להשאיר לעיתונאים"

הוא אפילו לא רוצה לקרוא את הפקס שנשלח אליו מן השמים.

וכאן ישנה טעות פשוטה, קבלת פקס? תשלח בחזרה פקס. 'אבא אני רוצה לחזור בתשובה. אני לא יודע מתי ולא יודע איך, אבל אני כן רוצה לחזור בתשובה...' 'אני מאשר בזאת את קבלת הפקס ששלחת לי...' 'ולא שמעו בקולי' - הם לקחו את הפקס וזרקו אותו מהחלון, לא רצו לשמוע בכלל...

"ולא הלכו בתורתו" - שלא בירכו בתורה תחילה. מה כתוב בברכת התורה? - "אשר בחר בנו מכל העמים", ה' בחר בנו ואוהב אותנו גם כעת יותר מכל הגויים. עצם הידיעה והאמונה הזאת מכניסה בלב שמחה גדולה. נמצא שברכת התורה מבטאת את השמחה וההערכה שלנו ליהדות. כאשר האדם לא מעריך ושמה באוצרות הרוחניים שלו, הוא מפתח באופן מיידי - ידידות עם היצר הרע, ומכאן ואילך הדרך קרובה להתדרדרות רוחנית. עלינו לשמוח בכל מילה של תורה, להעריך כל פרק תהלים שאנו זוכים לומר, נעריך כל קורטוב רוחניות שיש בנו, זה שווה מיליארדים...

אם נפנים את הנושאים הללו עמוק בלב - אנחנו בדרך לגאולה.

אלו הם סודות מאוצרו של בורא עולם - בכבודו ובעצמו.

(על פי ליקוטי הלכות פריקה וטעינה הלכה ד אות לה)

במילים מסכמות יותר השאלה היא, כיצד התדרדרו אותם דורות לכאלו עברות, מה בדיוק לא היה תקין בכלי הרכב שלהם?

אם נדע את התשובה, נוכל להשקיע מיידי בטיפולים אישי בכלי הרכב שלנו, ואז אנחנו כבר נהיה בדרך לגאולה.

אך התשובה מתבוסשת לבוא, אחד אומר להתחזק בשמירת עיניים, אחר אומר להתחזק בלימוד התורה, אחד מציע לעשות חסד וצדקה, והאחר יטען - עבודת המידות, אחד ידרוש על אמונה, והאחר יעורר על אמירת אמן יאה שמייה רבא בכל כוחו, אחד יבקש לחזק את כולם להיות בשמחה, והאחר יאמר להתחזק בצניעות, אחרים יציעו להקדים עשר דקות בהדלקת נרות שבת, ולעומתם יאמרו לקרוא כל יום עמוד בזוהר הקדוש. ועוד לא נגמרה הרשימה...

כל ההצעות הללו הם 'נכון ואהוב וחביב ונחמד ונעים ומתוקן וטוב ויפה'..., אבל דבר אחד זה לא, זה לא 'צייב'! זו אמנם ציפייה טובה, אבל לא מעבר לכך. נשאל את כל מי שמצביע על משהו מסוים לקירוב הגאולה: נו, ואתה מצליח לשכנע את כולם לעשות את זה?

אם הוא אמיתי מספיק, הוא יודה שלא.

זאת אומרת שעדיין לא גלינו את התשובה היציבה לשאלה, על מה אבדה הארץ? מה היה חסר לאותם יהודים שנשכחו במה שנשכחו, ומהן העצות שאנו יכולים לעשות כעת בכדי להינצל מעברות ולזכות לתשובה?

אל תהא שחקן, תהא אמיתי

את התשובה ענה השם יתברך בעצמו במשפט הנושא אוצר גנוז, במשפט ההוא חבויות שלוש עצות פרקטיות, איתם ניתן להינצל מכל העברות, גם מהחמורות ביותר.

"על עזבם את תורתו". כאשר האדם נכשל חס ושלום במה שנכשל, בא אליו היצר הרע ואומר לו: תשמע, אל תרמה את עצמך, הלא כולך טומאה אחת גדולה, מה לך ולשיעור תורה? מה לך ולהתבודדות? עזוב, הכל בלאו הכי הולך לסטרא אחרא. ואז האדם שומע לו ונחלש.

וזה לא רק בשיעור תורה, זה בכל תחום. ישנם מחללי שבת שמרגישים לפתע רצון עז להניח תפילין או לברך ברכת המזון, ואז טוען להם היצר הרע: "נו, באמת, הלא אתה נוסע בשבת, וכי מתר לך בכלל להניח תפילין? אל תהא שחקן, תהא אמיתי, או כאן או כאן..."

הולך לו אדם ירא שמים ברחובה של עיר, כאשר עיניו סגורות למחצה ולשליש, הוא משתדל בכל כוחו לשמור על עיניו בקדושה, ולפתע הוא חש טפיחה מהיצר הרע:

אמרו רבותינו (נדרים דף פא.) על הפסוק: "על מה אבדה הארץ" (ירמיה ט, יא) - דבר זה נשאל לחכמים ולנביאים ולא פירושוהו (לא ידעו להשיב. הר"ן), עד שפירשו הקדוש ברוך הוא בעצמו, דכתיב: "ויאמר ה', על עזבם את תורתו, ולא שמעו בקולי, ולא הלכו בה". שואלת הגמרא, מה הוסיף השם יתברך במילים: "ולא הלכו בה"? ומשיבה, "שלא בירכו בתורה תחילה". כלומר, שלא נהגו לומר ברכות התורה, מחוסר הערכה לעצם לימוד התורה.

מפרשים רבים עומדים על התמיהות שיש בתיאור הזה. ראשית כל, מה כל כך קשה היה לענות על השאלה "על מה אבדה הארץ"? הלא התורה מתריעה לאורך כל הדרך שאם חס ושלום נעזבו את דרך התורה - לא נוכל להמשיך להתקיים בארץ, וכפי שענה באמת הקב"ה בעצמו: "על עזבם את תורתו", אז מה בעצם הייתה השאלה, ומה כאן התשובה?

ועוד יש להבין, מה הן שלושת התשובות: עזבם את תורתו, לא שמעו בקולי, ולא הלכו בה. הלא ההגדרות הללו חופפות מאד, שהרי מי שעזב את התורה - לא שומע בקול השם וממילא גם אינו הולך בדרך התורה.

נקודה נוספת טעונה תיאור, מה רוצים כאן מ'ברכות התורה'? הרי כבר נודע שבאותו הדור אנשים נכשלו בעבודה זרה, בגילוי עריות ושפיכות דמים, וכי "ברכות התורה" תופסות מקום בסדר גודל כמו ג' עברות חמורות אלו?

התשובה מתבוסשת לבוא

רבי נתן מבאר את התיאור הזה באור חדש.

במבט ראשון נוטים להבין שהשאלה "על מה אבדה הארץ", היא בסגנון של חוקר היסטוריוני שמבקש לדעת מה בדיוק קרה שם. אכן בשביל חקירה כזאת לא היה פונה השם יתברך לנביאים, את העניין הזה אפשר להשאיר לעיתונאים, הרי הם אוהבים לנתח כל אירוע, מה בדיוק התרחש ומי אשם במחדל. אנו, בתור יהודים מעשיים, נמצאים תמיד עם הפנים קדימה, אין לנו עניין להתעמק בפרטי אירועים שאין להם השלכות לעתיד.

השאלה "על מה אבדה הארץ" נושאת בעומקה שאלה מעשית מאד.

נכון, עם ישראל נכשלו בשלושת העברות החמורות, וכפי הנראה, ישנם עדיין שנכשלים בכל מיני עברות ומפני כך שרויים אנו עדיין בגלות. השאלה היא מה עושים? האם ישנן עצות לצאת פעם מהסיפור הזה? אלו עצות היו חסרות להם, לאותם יהודים אומללים בזמן החורבן עד שהמיטו עלינו את הגלות הארוכה הזאת?

יו"ל ע"י ארגון 'אגדלך' - איחוד בני תורה הספרדים ההולכים לאורו של מוהר"ן מברסלב זיע"א

ליצירת קשר: 052-718-2678 | 052-760-2544

מזכירות: 052-714-0454 מייל - agadelha148@gmail.com קו 'אגדלך': 02-313-75-56

בין המצרים - תשעה באב

האם יש אפשרות להעביר לדור הצעיר את הרגשת צער החורבן?

גם אם פעמים שהמבוגרים מרגישים צער הגלות מחמת צרותיהם, ומצפים למשיח בשביל להיפטר מקשיי החיים, הצעירים לעומת זאת - עדיין רואים את העולם כמקום שאפשר להנות בו, וממילא מאוד מכביד עליהם כשהמבוגרים מדגישים את קושי הגלות והצער והיסורים שעם ישראל עובר בגלות, ובפרט שמדברים עמם על דבר שאין הם מרגישים שייכות אליו, בית המקדש שנחרב לפני אלפיים שנה, וקשה להם לצייר שכל זאת עתיד להסתיים ביום אחד. אך האמת היא, שצריך ללמוד מהצדיקים. וכמו שהם מעוררים אותנו כראוי על צער החורבן, בדיוק כך יכולים אנו לעורר את צעירי הצאן להרגיש צער החורבן [כי הוא כלל גדול שה' חונן לנער' הוא באותו אופן שהצדיקים מתעסקים עמנו].

הצדיקים מעוררים אותנו להרגיש חסרון בית המקדש, לא ע"י שמדגישים את העבר, וגם לא ע"י הדגשת צרות וקשיי החיים. הציפייה שלנו אל הגאולה הכללית היא לא רק בכך שיסתיימו הצרות וקשיי החיים, אלא בעיקר בכך שאיננו יודעים מהי קרבת אלוקים - הצדיקים הדגישו שהעיקר הוא גלות הפרטית שתלויה בגאולה הכללית.

הצדיקים מקרבים אותנו לראות בבחינת 'חזון' את הבית השלישי, ולטעום מרחוק את אור הגאולה, ואף שהצדיקים לא דיברו בדיוק על הפן הטכני איך יהיה בפועל התגלות משיח ובניין הבית, אך הם דיברו איתנו על הגילוי אלוקות שיתגלה בגאולה. כל אחד שלומד קצת ספרי צדיקים ועוסק בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו, מקבל השגה מרחוק מהי גאולה, מהי המשמעות של 'אז אהפוך אל כל העמים שפה ברורה

לקרוא כולם בשם ה', תפילה בדביקות רחמי ה', ענווה ושפלות וביטול אל האין סוף, שמחת המצוות, רוח חיים אמיתי שיחדש את העולם, התגלות אור הגנוז וסתרי תורה, ונגלה כבוד ה' כי פי ה' דיבר' וכו'.

ודבר זה אפשר לצייר לכל גיל, היינו מצד אחד בוודאי שיש לספר סיפורי החורבן וצער הגלות של ישראל, אך בד בבד, לצייר את האור הנפלא שיהיה בגאולה, ולצייר זאת באופן ממש איך שהצדיקים מקרבים כל אחד לחיות קצת בבחינת הגאולה העתידה.

להסביר מה חסר לנו בכך שאין לנו בית המקדש. כל מה שקשה לנו לחשוב על ה' ועל תורתו, כל מה שאין חן ליהדות הוא מחמת חסרון הבית, וממילא עיקר הגלות הוא גאולה הפרטית, ועל כך כדאי לבכות ולקונן לה; בעיקר על ריחוקנו מה'.

אחד מהנקודות החשובות ביותר הוא לפתח את כח הדמיון, לצייר איך יהיו החיים בצילו של משיח, ולתת תקווה בכך שהוא דבר ממש, שהרי היו צדיקים שחיו כך, כמו שר' נתן ז"ל אמר 'המשיח שלי הגיע', ועל כך יש לנו להתאבל, לא אבלות על מה שהיה, אלא געגוע לחיים טובים יותר.

למעשה:

אפשר לעורר צער החורבן לכל גיל, גם מי שאין לו הרגשה בבית המקדש, על ידי שיצייר לו את הגאולה העתידה ובעיקר לספר מקרבת ה' שיהיה לכל אחד בזמן בית המקדש, וממילא לעורר צער על שעכשיו אנו רחוקים מה', כי אין אנו מתאבלים על הבית שנחרב, אלא על ריחוקנו מה', על החורבן הפרטי.

תורה נ"ו (ד')

אחד מהה"י כללים שישד הגה"ח ראבר"נ ז"ע - קובע שכל פסוק או מאמר חז"ל שרבינו מביא בתורה לפרש אותו ע"פ ההקדמות של התורה - בד"כ אפשר לפרש את כל העניין שהוא בתנ"ך או בחז"ל ע"פ דבריו, אלא שרביז"ל קיצר וסמך על המעייין שיעיין ויבין מעצמו.

בתורה הזמנית תורה נ"ו יש הרבה מקומות שאפשר למצוא דברים נפלאים על פי הכלל הנזכר ונביא כאן אחד מהם. באות ג' מביא רביז"ל את הפסוק "ואנכי הסתר אסתיר פני", ומסביר שפרשו "הסתרה שבתוך ההסתרה" שזה מגיע כתוצאה שאחרי שעבר ושנה ונעשה לו כהיתר - ממשך לחטוא ח"ו עוד ועוד וע"ז זה נופל להסתרה שבתוך ההסתרה [שאינו יודע שנעשה לו כהיתר]. בהמשך כותב רביז"ל ש"ע" עסק התורה מגלין ההסתרות ואז התורה בעצמה מוכיחה את האדם וכמו שמבואר בפנים באריכות.

אך רבינו אינו מבאר כיצד רמזו דבר זה [וכן שאר הדברים המוזכרים במהלך התורה] בפרשה של "הסתר אסתיר", אמנם בהתבוננות קלה נוכל לראות איך הכל באמת כתוב בתוך הפסוקים (דברים ל"א, ט"ז) "ויאמר ה' אל משה הנך שוכב עם אבותיך וקם תבא זהו וזנה וכו' ועזבני והפר את בריתי וחרה אפי ביום ההוא ועזבתים והסתרת פני מהם", כאן מדובר בהסתרה אחת (שנעשה לו כהיתר אך עכ"פ יודע מזה ומצטער) וזה מבואר מהמשך: "ואמר על כי אין אלוקי בקרבי מצאוני הרעות האלה, כי אפע"פ שחטא עד שאין אלוקי בקרבו ואין לו יראת שמים, כי נעשה לו כהיתר, אבל עכ"פ אומר "אין אלוקי בקרבי", אך מיד בפסוק הבא "ואנכי אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה וכו' כי פנה אל אלוקים אחרים", כי כיון שהמשך לחטוא, אז הוא נסתר בהסתרה שבתוך ההסתרה שהכל דומה עליו כמישור כמוב"פ.

והתיקון לזה: "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני", 'השירה הזאת' כוללת את כל התורה (כמו שלמדו חז"ל מפסוק זה שמצווה לכתוב ס"ת, סנהדרין כ"א) כי ע"י עסק בתורה - ממשין חיות מתי החיים כמוב"פ. וזה דווקא בלימוד בפה ולא במחשבה, לכן אומר "שימה בפיהם" כי צריך לקרוא את חי החיים בפה דוקא, וע"י זה מתגלה הדעת ואז התורה בעצמה מוכיחה אותו וצועקת: "עד מתי פתאים תאהבו פתי". וזה מרומז בהמשך "וענתה השירה הזאת לפניו לעד", שהשירה (דהיינו התורה) בעצמה תענה בקול רם ותוכיח אותו [כמו שפי' רש"י (דברים כ"ו ה') על הפסוק "וענית ואמרת" - לשון הרמת קול] וממשיך "כי לא תישכח מפני זרעו", כי ע"י זה ינצלו מהשכחה ויצאו מההסתרות שהם בחינת שכחה, כמבואר על הפסוק: "חצר בית הנשים", שאחד מהפירושים הוא לשון שכחה.

ואחר זה כתוב: "ויאמר משה אל הלוויים וכו' לקחו את ספר התורה הזה ושתם אותו מצד ארון ברית ה' אלוקים והיה שם בך לעד", ולמה כל זה: (פסוק כ"ז) "כי אנכי ידעת את מריך ואת ערפך הקשה וכו', כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחיתן וסרתם וכו'" (השחת תשחיתן רמז לעבר ושנה) ולכן צריכים את ספר התורה שיהיה בנו "לעד", להזהיר אותנו ולהציל אותנו מההסתרות שהם בחינת שכחה [ולשון "עדות" בהרבה מקומות מתפרש כלשון אזהרה והתראה כמו במתן תורה "רד העד בעם" וכן בעוד הרבה מקומות]

וזה גם עניין עמלק שרוצה להכניס שכחה בלב, כי הוא נגד מלכות בקדושה שתפקידה להוכיח ולהזכיר כמוב"פ, וכנגדו מזהירה התורה: "זכור לא תשכח", כי כשנוכח שיש עמלק שהוא הרע ממילא ננצל מהסתרה שבתוך ההסתרה שפרושה "הכל דומה עליו כמישור" שאינו מכיר ברע כלל, והשי"ת יאיר עיניו בתורתו לשמור ולעשות. אמן.

מלב אל לב

מכתבים למערכת

לכב' ארגון אגדלך שלו' רב וכוט"ס

אני מבקש להודות לכם על העלון הנפלא "בחביבותא". אני מאוד נהנה מכל המדורים הנפלאים וגם נוות ביתי. כמה טוב לקרוא את הדיבורים הנעימים והמתוקים של צדיק יסוד עולם רבי נחמן מברסלב, הכל עם גרפיקה יפה ואומנותית וכו'.

רצייתי לבקש בהיות (עכ"פ אצלי) עיקר ההתקרבות, תלויה באישה שהיא העומדת לצידו של הבעל הן בגשמיות והן ברוחניות ולא תמיד מוכרח להיות שאם שמעתי דיבורים בחבורה וגם חזרתי עליהם בבית בסעודות שבת וכדו', שגם אשתי תבין את מעלת קיום עצותיו של רביה"ק, ולמרות המצב כיום שיש הרבה שיעורים תוכניות וכדו' לנשים ממגוון רבנים ורבניות חשובים, לא שמעתי במקומי על מסגרת או מקום לשמיעת שיעורים וחיוזקים

לנשים מהסגנון שלנו בעניין עצות של רביה"ק ומעלת ההתחזקות, הנחוצה בוודאי גם לנשים שעוברות הרבה בבית בחינוך הילדים ובגידולם).

לכן בקשתי שטוחה בפניכם, ואף שאני יודע שכל דבר כזה כרוך בטרחה ובממון וכו', בוודאי שמשמייים יסייעו בעדכם שהמתחיל במצווה או' לו גמור בעז"ה, אם אפשר לפתוח מדור הפונה לבית יעקב - אלו הנשים, שיוכלו גם הן להתחבר לעצותיו של הנחל נובע (את האמת, שגם היא צריכה להנות ולהתחיות מזה...) או כל מסגרת אחרת להפצת אורו של רביה"ק גם לבני הבית, וככה גם הם יוכלו להיות עזר לבעליהן להמשך ההתקרבות.

בהערכה רבה
י. ביתר עילית

תגובת המערכת:

ראשית, ישר כח על האכפתיות, אנו שמחים להבין שוב ושוב עד כמה הציבור נהנה מהתכנים השונים.

הנושא שהעלית הוא חשוב מאין כמותו. האמת, שאתה לא הראשון וגם לא השני... פניות רבות התקבלו במערכת בעניין זה.

במצב הנוכחי, קיימות מספר תוכניות מעשיות על מנת לחבר את ציבור נשותינו לאווירה של הארגון ובעיקר לאורו הנעים של רבינו הקדוש מברסלב. בעז"ה, אנו מקווים שכבר בעלון הבא נתבשר על מספר מדורים נוספים עבור נוות הבית.

כמו כן, התעורר ביקוש דחוף לקיום אכסנייה בימי ראש השנה הבעל"ט לנשות חברי הארגון, וזאת על מנת להקל עליהם עם הקושי והמורכבות הגדולה שיש בהישארות לבד בבית עם הילדים במשך שבוע שלם. אין ספר שמדובר בפעולה הכרחית, איננו יודעים אם נצליח בסופו של דבר להרים פרוייקט שכזה, תוך פרק זמן קצר של חודשיים וחצי, אך גם אם התוכנית לא תצא לפועל השנה, נבקש להיערך לכך לקראת ר"ה התשפ"ו בעז"ה, ביתר שאת וביתר עוז. חזק ואמץ, הנהלת הארגון

כמה פשטות הייתה לאותם הסידי ברסלב מהדור הקודם, ממש מזכיר את הצניעות והענווה של הכמי הספרדים, לא ההזיקו מעצמם כלום

סיפור התקרבותו של הרה"ח ר' נפתלי גבאי שליט"א מוותיקי חסידי ברסלב בעיר הקודש צפת ת"ז

שלנו. פתחנו בנסיעה מהירה לאומן, אבל באמצע הדרך נעצרנו ע"י המשטרה. איכשהו הצלחנו להיחלץ מהם, וב"ה לאחר מספר נסיונות חוזרים ונשנים - זכיתי לראשונה בחיי להשתטח על ציונו של רבינו הקדוש. אני זוכר היטב את המפגש ההוא עם רבינו. אז, באותו רגע, הרגשתי שזהו... הגעתי הבייתה. הנשמה שלי הגיעה אל מקומה הראוי לה. חשתי מין חיבור של אמת, כזה שאי אפשר להסביר ולהמחיש במילים.

בתקופה ההיא, יצא לכם לראות את חסידי ברסלב מהדור הקודם?

במירון, ראיתי פעמים רבות את ר' שמואל שפירא. זכיתי גם לשמוע הרבה דיבורים מ' ישראל בער אודסר, הייתה תקופה שהוא היה בצפת ובמירון. גם את ר' נתן צבי קעניג זכיתי להכיר מקרוב. אה...! איזה פשטות הייתה לאותם חסידי ברסלב, ממש מזכיר את הצניעות והענווה של חכמי הספרדים, לא החזיקו מעצמם כלום. ממש כחרס הנשבר. תמיד היה אפשר לגשת אליהם, לדבר איתם, להתייעץ, לשאול. בלי רעש ובלי צלצולים מיותרים.

להישאר עם הנוסח שלנו

מסר שתרצו להעביר לקוראי "בחיבתא":

רבינו הוא אוצר של יראת שמים, אוצר מלא בכל טוב. ולנו, כתלמידי רבינו הקד', יש את הזכות והחובה להודיע על האוצר הזה לכל מי שמבקש לשמוע.

מה טוב ומה נעים, לראות את הארגון החדש, אגדלך. אתם פועלים במסירות נפש, להביא את דבר רבינו לאברכים הספרדים. זה הרי דבר נפלא כל כך, לגלות בשער בת רבים את הסוד הבא: אפשר להיות תלמיד נאמן לרבינו גם בלי לעשות שינויים חיצוניים. אפשר להישאר עם הלבוש, עם הנוסח, עם המנהגים וההלכות שלנו. זאת לא סתירה בכלל. אני כל כך שמח מהמניין שלנו באומן, עם הנוסח של עדות המזרח, עם הפיוטים ושאר העניינים.

יש כאלו שמרגישים צורך לשנות את הלבוש בשביל הרגשת השייכות. אולי זה עניין של סוגי נשמות. בכל מקרה, חלילה לחשוב שהשינוי הוא חלק מההתקרבות בפועל לרבינו. הרי ההתקרבות היא עניין פנימי ועמוק שלא שייך דווקא עם חיצוניות כזו או אחרת. צריך לומר את הדברים הללו, כי זה עניין דק וחשוב מאוד.

אשרינו, מה טוב חלקינו שקירב אותנו לצדיק כה גדול, רבי שלוקח את האנשים שלו ועושה מהם עניין אחר לגמרי, רבי שמטעים את תלמידיו כבר עכשיו ממה שיהא לעתיד לבוא. חזקו ואמצו.

קדושים. יום אחד, בעת עוסקי בספרי רבינו, נתפסתי "על חס". אחד מרבני הישיבה קלט בזווית עינו את הספר בו למדתי והנה קמה לה מהומה של ממש. אותו איש צוות קרה מיד לאחי ר' ישראל מאיר ואמר לו: "תזהיר את אחיך שיפסיק מיד עם הספרים. גם ככה אנחנו בקושי מתאוששים מהמגיפה הברסלבית שהשתוללה כאן לפני חמש שנים". הוא התכוון לקבוצה הגדולה שהתקרבה בפוניבז' שנים ספורות לפני. היו שם הרה"ח ר' מרדכי טורץ, הרה"ח ר' משה ביננשטוק ועוד ועוד רבים וטובים.

כשהוא ראה אותי עם ספרי רבינו - מיד נבהל וחשב שהנה שוב החל הנגף...

הבנתי מיד את המצב וירדתי למחתרת. התחלתי ללמוד את הספרים בצנעה על מנת שלא לעורר

תזהיר את אחיך שיפסיק מיד עם הספרים. גם ככה אנחנו בקושי מתאוששים מהמגיפה הברסלבית שהשתוללה כאן לפני חמש שנים...

בלגן מיותר. אפילו את התיקון הכללי קראתי מתוך ספר התהלים...

שערי ציון הנעולים

באותם ימים, אומן הייתה סגורה ומסוגרת, ניסיתם בכל זאת להגיע לציון?

למעשה, אחי ר' ישראל מאיר עשה באותן שנים, נסיונות רבים להגיע לאומן. הוא נסע כמה פעמים והסיפורים שהוא עבר הם מסמרי שיער ממש... אחרי שהצליח בס"ד להגיע לציון, אמרתי לו: "בפעם הבאה, אני בא איתך". היות והיה לנו דרכון צרפתי, יכולנו להיכנס לרוסיה באופן קל יחסית.

לאחר תקופה קצרה, ר' ישראל מאיר הודיע שנוסעים. יצאנו לדרך והגענו אחרי כמה ימים לקייב. התחלנו לגשש את האפשרויות, אך ללא הועיל. היו שם כאלו מניעות, ממש פחד פחדים. לא יכולנו לצאת מהמלון בקייב, בכל מקום היו סוכנים של הבולשת. לא הייתה ברירה והוכרחנו להימלט באמצע הלילה מהחדר

נולדתי וגדלתי בעיירה אקס-לה-בן השוכנת בדרום מזרח צרפת. אבי מורי הרה"ח רבי מסעוד גבאי שליט"א הגיע לאקס-לה-בן ממרוקו בעודו נער צעיר לימים. למד בישיבתו של רבי חיים יצחק חייקין זצ"ל, תלמיד החפץ חיים, ובהגיע עת דודים נשא אבי את אימי ע"ה שהגיעה אף היא לצרפת. לאחר חתונתם המשיכו להתגורר בקהילה הקדושה של אקס-לה-בן, שם גם נולדתי אני ואחי.

בבית הוריי נהגנו את מנהגי הספרדים וההשקפה הייתה בסגנון ישיבתי ליטאי. לא היינו מודעים כלל לעולם החסידות ובוודאי שלא לחסידות ברסלב.

ר' גדליה מגיע לצרפת

בשלב מסוים, באופן מופלא, הגיע לעירנו הרה"ח רבי גדליה קעניג זצ"ל. הוא הסתובב בגולה אצל נדיבי העם, והתרים אותם למען חזונו הגדול: הקמת קהילה לחסידי ברסלב בעיר הקודש צפת. צפת של אותם ימים הייתה רחוקה כל כך מכל מה שאנו מכירים היום. הרוב המוחלט של המשפחות היה מסורתי ומטה. קשה היה להאמין שאכן ניתן להקים קהילה שכזו בעיר מעורבת וחילונית כל כך. אבל היום כולם רואים מה שנעשה כאן. ממש פלא פלאים.

נחזור לענייננו, יום אחד הופיע ר' גדליה באקס-לה-בן, ואחיי הגדולים - רבי אהרון זצ"ל ורבי יעקב זצ"ל, הסתקרו לראות מיהו אותו רב חסידי שהגיע מיוחד מארץ ישראל. הם ניגשו אליו והוא הרעיף עליהם כזה טל תחייה מאוצרותיו של רבינו הקדוש, הם כל כך התפעלו מהדמות ומהדיבורים, ומאז לא עזבו אותו. אחי ר' אהרון אף הזמין את ר' גדליה לביתו, ויש הרבה מה לספר על הקשר המיוחד שנוקם ביניהם.

המגיפה בפוניבז'

עברו שנים ספורות והגעתי לגיל 17. אחרי הרבה דיונים, הוחלט שאני ואחי ר' ישראל מאיר שליט"א נעלה לא"י ושם נוכל למצוא ישיבה גדולה ראויה עבורנו. טסנו לארץ ישראל ונכנסו ללמוד בישיבת פוניבז' בעיר בני ברק.

למעשה, בשלב ההוא, עדיין הגדרנו את עצמנו כבחורים ספרדים-ליטאים לכל דבר ועניין. הכרנו קצת את ברסלב, בגלל אחי ר' אהרון ור' יעקב, אך הייתה זו היכרות סמלית ביותר.

התחלתי שיעור א' בישיבה ובשלב מסוים מצאתי את עצמי צמא לספרי רבינו הקד'. קניתי ספרים ופשוט בלעתי בשקיקה את הדיבורים המתוקים שנכתבו שם. הייתה בי כזאת תמימות ופשיטות, עד שבכלל לא ראיתי צורך להסתיר את הלימוד באותם ספרים

גם לך יש ספור התקרבות מופלא עם מסר מעצים ומהזק? הינך מוזמן ליצור קשר ב'קו אגדלך' 02-313-7556 שלווחה 7 וזכות רבה"ק תעמוד לך בזה ובבא

מה זה, בעצם, התבודדות?

"להתבודד" זה אומר לקבוע זמן שבו אני יושב לבד ללא הפרעות ומדבר עם הקדוש ברוך הוא בשפה שלי ובצורה הכי כנה. אני מספר לו ומשתף אותו בכל מה שעובר עלי, אני מבקש ממנו עזרה בכל התחומים, אני מודה לו על הטובות והחסדים שעשה איתי בחיים.

התבודדות זה הדבר הכי משמח בעולם. אני לא לבד. יש לי כתובת לפנות אליה. ובכתובת הזאת נמצא השם יתברך, הכול יכול. הוא פשוט יכול לעשות הכול. והוא מרשה לי, ואפילו רוצה ומצפה שאני אבוא אליו, אדבר אתו, אבקש ממנו כל מה שאני צריך, ושיהיה לנו קשר קרוב. קשר נוצר על ידי שיחה וגילוי לב. ככה זה בין בני אדם וככה זה גם בין הבורא לברואיו.

בלי לשלם כסף, בלי לעמוד בתור, בלי להיות צדיק או מושלם או חכם. ככה, כמו שאני, פשוט לבוא אליו ולדבר אתו על הכול.

לא רק פעם בחיים ולא רק פעם בשנה. כל יום, מתי שאני רוצה, והוא תמיד שם, שומע, ואוהב אותי ומתעניין בי וגם עונה לי בדרכו.

רבי נחמן אומר: "ההתבודדות היא מעלה עליונה וגדולה מן הכל" (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' תורה כ"ה). זו

העצה הכי טובה בעולם, הדרך הכי טובה להגיע לכל מה שאני מאחל לעצמי בחיים. לאן אפשר להגיע עם זה? אפילו השמיים אינם הגבול.

האם רבי נחמן המציא את השיטה הזאת או שיש לה מקורות יותר קדומים?

רבי נחמן לא המציא את השיטה הזו. מאז שנברא העולם נקבעה בו האפשרות לקשר בין הבורא לברואיו. כל הצדיקים בכל הדורות דיברו על זה. כל אדם בעולם מאמין בזה ומייחל לזה - קשר קרוב עם אלוקים.

רבי נחמן הוריד את זה אלינו והפך את זה לנגיש ומעשי. הוא דיבר על התבודדות במילים כאלה, בצורה כזאת, עד שכל אדם שבעולם, יהיה מי שיהיה, יוכל להתחבר לזה, להבין את זה ולקיים את זה בפשטות ובקלות.

אמנם גם גדולי ישראל הראשונים והאחרונים מדברים על מעלת ההתבודדות.

"ההתבודדות היא אחת הנכבדות שבין המידות התרומיות, והיא דרכם של גדולי הצדיקים, ובאמצעותה הגיעו הנביאים לידי התגלות", כותב רבי אברהם בן הרמב"ם ("המספיק לעובדי השם" רבי אברהם בן הרמב"ם, פרק "ההתבודדות").

"החפץ חיים" כותב: "כל הצרות הבאות עלינו שאיננו ניצלים מהן המה מפני שאין אנו צועקים ומרבים בתפילה עליהם, כי לו התפללנו ושפכנו שיח לפני הקדוש ברוך הוא,

בוודאי לא ישובו תפילותינו ובקשותינו ריקם. ולא יסתפק האדם במה שמתפלל השמונה עשרה שלש פעמים בכל יום, אלא כמה פעמים ביום צריך לשפוך תפילות ובקשות בינו לבין עצמו כשהוא בביתו מעומק הלב" (ליקוטי אמרים" פרק י' עמ' מ"ז).

וכן בדורנו אנו. כותב ה"פסקי תשובות": "למרות שיש בידינו חובת תפילה שלוש פעמים ביום כנוסח ותיקון חז"ל, מכל מקום חשיבות מיוחדת קובעת לעצמה תפילה ואנחה הנובעת מעומק הלב, הנאמרת בתמימות ובטוהר ככל לשון ובכל מקום, שבו גם כן מקיים מצוות תפילה מן התורה ואדרבא עוד יותר בהידור, כי היא מעומק הלב והכוונה, וגדולי הדורות החשיבו מאד תפילות אלו, אשר בוקעות רקיעים

ומתקבלות בשמיים ברחמים רבים" ("פסקי תשובות" הלכות תפילה, סימן פ"ט סעיף א').

מפעימים הם דברי הרב פינקוס זצ"ל, מגדולי בעלי המוסר בדורנו:

"ואף על פי שבוודאי צריך השתדלות מצידנו, אבל מגיע רגע שצריך לפנות לעזרה מבחוץ. על כן אני נותן לך שם וכתובת שאליו תפנה והוא יעזור לך. קוראים לו השם יתברך, הוא חזק מאד, והוא באמת ברא את הכל, ואני יודע בסוד שהוא גם אוהב אותך באופן אישי והוא מחכה בכיליון עיניים שתפנה אליו. אין בעיה למצוא את הכתובת שלו יתברך. הוא נמצא בכל מקום כפשוטו. גם ברגע הזה שאתה קורא את המכתב, אתה יכול לפנות אליו.

הקדוש ברוך הוא הוא אישיות ברורה, חי וקיים, שאפשר לתפוש איתו קשר אישי ולעולם לא יתאכזב מי שעשה כך, וכמה שהדבר יותר פשוט הוא יותר פרקטי ויותר טוב ומועיל והעיקר שיהיה קשר אישי, פשוט לספר לו את הבעיה שלך ולבקש ממנו עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם.

מי שיתן לך עצה אחרת חבל על ההשתדלות, תלך ישר למי שיכול לעזור באמת ותתפוש אותו ואל תעזוב אותו" (הרב שמשון פינקוס זצ"ל, "מכתב חיזוק לבן ישיבה").

אם זה דבר כזה חשוב, למה דווקא רבינו מדגיש את זה כל כך ואחרים פחות מדברים על זה?

לכל צדיק בעולם יש רשות לגלות דברים שאחרים לא זכו לגלות, כי זה הוא העניין המיוחד שלו. ה"חפץ חיים", למשל, זכה לחזק בעולם את עניין שמירת הלשון. וכי לפניו לא דיברו על זה? בוודאי שדיברו, אבל דווקא הוא קיבל רשות משמיים לפרסם את זה.

וכמו כן רבי נחמן, שזכה לפרסם בעולם את ההתבודדות.

הוא זה שקיבל רשות משמיים לפרסם את הדבר הגדול הזה: השם יתברך זמין תמיד. מאזין ושומע, מקשיב ומנחם.

המשך יבוא בעז"ה בגליון הבא - חודש מנחם-אב הבעל"ט.

מה אומר לכם אין דבר גדול מזה

ראש השנה אצל רבינו!

ליבן / אומנות גרפית - 053.425398

שמחים אנו לבשר כי לאחר בקשות חוזרות ונשנות מאברכי החבורות מכל רחבי הארץ, החלה ההרשמה לאכסניית משפחת 'אגדלך' בעיר אומן במשך כל ימי הקיבוץ - ראש השנה התשפ"ה.

האכסניה תכלול:

מקום לינה מרווח ונעים, חצר נאה ורחבה המיישבת את הדעת, סעודות חג ושבת כיד המלך, בית מדרש פעיל עם אוצר ספרים גדול, עשיר וייחודי, פעילות חינוכית לילדים, חבורות לבחורים. במהלך ימי הקיבוץ ובמשך סעודות ר"ה, יימסרו שיעורים ויערכו פאנלים מרתקים עם רבני וחברי "אגדלך".

ניתן להאזין לפרטים המלאים, מיקום מדויק, דרכי ההגעה, זמני פתיחת האכסנייה, מחיר האש"ל ועוד ועוד, בקו אגדלך: 02-3137556 שלוחה 2.4

ההרשמה אצל ידידנו ר' שלומי חי רז הי"ו: 052-7664661 כל יום בין השעות: 20:00 עד 22:00

♦ **הדש הדש ונתבודד** ♦

בהשראת היוזמה המבורכת של "שבת שפכי" בכל ריכוזי חסידות ברסלב, שבת בה ידברו בבתי הכנסת ע"ש הצדיק בדבר מעלת עצת ההתבודדות, זוכים אנו גם כאן במערכת "כחכיכותא" להתחדש עם מדור רענן ומרתק אשר בשם "עם לבבי אשיחה" יקרא. במדור נעסוק בליבון העצה הקדושה מכל מיני זוויות, הכל על פי ספרי רבינו הק' ותלמידיו. המדור מסודר בצורה של שו"ת ובכך יוארו בכל פעם תמיהות ולבטים שונים סביב קיום ההתבודדות, יחד עם תשובות ערוכות ומיוחדות להפליא. ישר כח גדול לכותב שליט"א.

♦ **מדור אליבא דהלכתא** ♦

אי"ה החל מגיליון חודש אב, יתווסף מדור חדש אשר יעסוק בליבון סוגיא הלכתית, סביב עניין אקטואלי ועכשווי השייך לאותו חודש. כאשר בחודש הקרוב, יעסוק המדור בזווית הלכתית מרתקת הקשורה לימי בין הזמנים הבעל"ט.

♦ **התפתחויות ושלוחות הדשות בקו אגדלך** ♦

להתחמם באור הפרשה, עם מוסר השכל למעשה

בכל יום שישי בבוקר, עם הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א. דיבורים של דעת ולב ע"פ הספר הקדוש ליקוטי הלכות.

שיחת חברים מלב אל לב

מידי יום חמישי, דו שיח מרתק, בגובה העיניים, בין שני אברכים החשובים הרה"ר יוסף חיים הי"ו והרה"ר דוד צבי הי"ו. חובת האזנה!...

חדש! "תורתך שעשועי"

מידי יום חמישי, הגיגים נפלאים על פרשת השבוע, עם משמח הלבבות, המגיד המפורסם **חכם ששון לוי שליט"א**. השיעור נמסר במיוחד לקו אגדלך, שמעו ותעלוז נפשכם.

"איך שור שנגח את הפרה שייך לעבודת ה' הפרטית שלי...?"

שלוחת "נפשי בשאלתי". אחת לשבועיים מתקיימת שיחה מרתקת בין ידידנו הרה"ר **יצחק אנקווה הי"ו** לבין הרה"ח ר' **יוסף נחמן לוי שליט"א** מרבני הארגון. ר' יצחק שוטח את שאלותיהם הכנות של אברכים ונערים בני דורנו, כאשר את התשובות משיב הרב לוי מתוך מעיינותיו הבלתי פוסקים של רבינו ותלמידו הק'.

♦ **ראש השנה שלי עולה על הכל** ♦

לאחר מאמצים מרובים ובעיקר לאחר הבנת הצורך הדחוף, בהנהלת הארגון שמחים לבשר על פתיחת הירושם לאכסניית "אגדלך"

בעיר הגעגועים אומן, למשך זמן הקיבוץ הקדוש הבעל"ט. באכסנייה יוכלו חברי הארגון ושאר בני התורה הספרדים להגות בתורה

הקדושה באין מפריע, לערוך שיחות חברים, ולסעוד את סעודות ר"ה והשבת מתוך אווירה של חיבור ויישוב הדעת. מהרו להירשם,

מספר מקומות מוגבל. פרטים נוספים במודעה המצורפת לעלון.

נהוג אצלנו בשיבה שבימי בין המצרים, בחצות היום מתאספים כל הבחורים עם ראש השיבה ואומרים בקול נהי - "תיקון חצות" עם כל הקינות המובאות בסידור.

בליבי ישנה תחושה חזקה שהלוואי ואזכה למרר מעומק הלב כמו שרואים אצל הרבנים אצלנו. התחושה הזאת נותנת לי להרגיש שאני עדיין "מחוץ לפרשה", ואני שואל האם יש בכל זאת טעם לומר תיקון חצות בלי שום תחושה של חיבור, ומה עושים בכדי שהלב אכן יתחבר ויתעורר קצת?

תשובה: רבינו ז"ל מתייחס בדיוק לתחושה הזאת, ומגלה לנו: "שהעיקר לדבר הדיבור באמת לפני השי"ת, בלי מחשבון אחרות כלל, ואם יזכה לבכיהה באמת - מה טוב, ואם לאו לאו, ולא יבלבל אמירתו בשביל זה" (ליקו"ת, צ"ה)

ועוד שם (תורה צ"ח): "הדיבור יש לו כח גדול לעורר את האדם אע"פ שנדמה לו שאין לו לב, אעפ"כ כשידבר דברי התעוררות ותחינות ובקשות וכיוצא, זהו בעצמו שמדבר והוא בחינת התגלות ליבו ונפשו להשי"ת, בבחינת נפש יצאה בדברו וכו', ולפעמים שידבר הרבה אע"פ שהיה ללא לב כלל אעפ"כ יבוא אח"כ להתעוררות גדול בלב ונפש.

לענייננו, בוודאי שיש טעם ועניין להמשיך ולהגיד תיקון חצות בכל מצב. למילים של יהודי, יש כוח לפעול את פעולתם אפילו כאשר הם נאמרות מתוך יובש גדול. ואדרבה, עצם המאמץ לומר את המילים בשלמותם למרות שהלב לא מרגיש כלום - מעורר נחת רוח גדול בשמיים.

ניתן גם להתאבל על הרגשה זו גופא. דהיינו לומר לה: רבוננו של עולם, ראה בעוני עמך, הרי בבית המקדש היה את כל הטוב שבעולם, הייתה כזאת קדושה מיוחדת ופתאום הכל נחרב. אבל אני, למרות כל התיאורים הללו - לא מצליח להתחבר, לא לקדושה שהייתה ולא על כך שהכל נלקח מאיתנו. אבי שבשמיים! מה יהיה נעשה איתי...

באופן כללי, כדאי לעסוק בימי בין המצרים באחד ממאמרי רבינו ומהרנ"ת על משמעות החורבן ובציפייה לבניין הבית והתגלות אור הצדיק בעולם. בפרט כשמבוננים בצער של הכלל והפרט, ובפרט במה שנעשה עימנו מאז שמחת תורה בשנה זו, כל זה מעורר מאוד מאוד את הלב לציפייה לגאולה שלימה ברחמים, אמן ואמן.

♦ **חכם לב יקח מצוות** ♦ זכות הדפסת והפצת העלון נתרם והוקדש ע"י התורמים החשובים הי"ו (ניתן לתרום במס' 052.71.40.45.4)

הרה"ר חיים ניסני הי"ו
להצלחה בכל העניינים

הרה"ר רחמים נמני הי"ו
ממגידי השיעורים בקו אגדלך
להצלחה ברוחניות ובגשמיות לכל משפחתו

משפ' גבאי
לע"נ הרה"ח אהרון בן שרה גבאי
זצ"ל נלב"ע ה' תמוז תש"פ

הרה"ר יחזקאל גבאי הי"ו לע"נ מו"א
הרה"ח אהרון בן שרה גבאי זצ"ל
נלב"ע ה' תמוז תש"פ

הרה"ר ששון לוי הי"ו
ממגידי השיעורים בקו אגדלך
להצלחת חכם ששון בן יהודית
ברוחניות ובגשמיות

הרה"ר משה צבי נעימי הי"ו
לרגל אירוסיו ביתו בשעט"מ

הרה"ר נחמן נמני הי"ו
להצלחתו ברוחניות ובגשמיות

הרה"ר שלמה לוי הי"ו
לרגל הכנס בנו בכורו שמואל הי"ו
לנועם עול תורה ומצוות

הרה"ר שמעון מנשה רביע הי"ו
מרבני הארגון לרגל אירוסיו בתו עב"ג
הבה"ח ירחמיאל בן הרה"ר צורי נמני הי"ו

הרה"ר יצחק רז הי"ו
לרגל אירוסיו בנו בשעט"מ
עב"ג ממשפחת מטלון

זכות רביה"ק תעמוד להם ולזרעם ויתמלאו כל משאלות לבם לטובה ברוחניות ובגשמיות ויזכו לראות נחת מכל יוצ"ח אמן.

הודעות ועידכונים • שיעורים
חיוקים קצרים • יעוץ טלפוני מגדולי הרבנים
• שלוחת החבורות

קו 'אגדלך'

02-313-75-56

